

CUPRINS



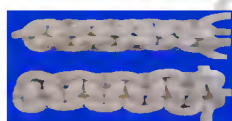
NODURI. PANOPLII CU NODURI MARINĂREȘTI/5



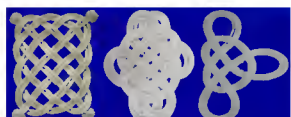
NODURI DECORATIVE ȘI ÎMPLETITURI/8



NODURI DECORATIVE/8



ÎMPLETITURI/11



PAIETE/14



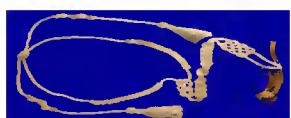
PANOPLII CU LUCRĂRI DE MATELOTAJ/26



PLACHETE/29



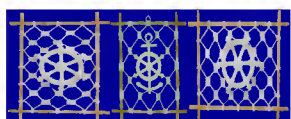
OBIECTE DECORATIVE DE BIROU/33



ȘNURURI/38



LUCRĂRI DE MATELOTAJ PE SUPORT DIN TENDĂ/42



LUCRĂRI PE SUPORT DE PLASĂ/46



LUCRĂRI REPREZENTATIVE/48

MESERIA DE MARINAR

– o frumoasă meserie –

Din dragoste pentru meseria de marinar ne propunem prin acest album să arătăm mai ales partea estetică și utilă a unor lucrări de matelotaj, renunțând la descrierea tehnică a modului de executare a acestora.

Scopul albumului este de a prezenta lucrările de matelotaj realizate de maiștri militari din cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, care exprimă nivelul înalt de perfecționare a deprinderilor marinărești și de a asigura schimbul de experiență între marinarii din diferite unități ale Forțelor Navale.

În cuprinsul acestui album sunt prezentate o mare parte din lucrările de matelotaj care au fost expuse la Cercul Militar Mangalia în săptămâna spiritualității marinărești din perioada 08-15.08.2011, cum ar fi: panoplii cu noduri marinărești, panoplii cu lucrări de matelotaj, cu matisiri și patronări, paiete, preșuri și împletituri, precum și tablouri și plachete aniversare cu timone și ancore împletite.

Pentru mulți din cei ce citesc această lucrare unele cuvinte folosite vor părea a fi dintr-o altă limbă, însă aceste cuvinte aparțin limbii române, respectiv jargonului marinăresc, care ne identifică pe noi marinarii, dar ne și diferențiază calitativ de celelalte categorii sociale.

Un dicționar marinăresc uzual conține 3000 de cuvinte și peste 3000 de expresii care rezultă din complexa meserie de marinar, precum și din complexa alcătuire a unei nave, pentru a cărei construire sunt necesare sute de mii de repere aparținând celor mai diverse specialități tehnice.

Legat sufletește de nava sa, marinarul a învins stihiile dezlănțuite ale naturii prin curaj, tenacitate și profesionalism, iar în cartul liber a confecționat aceste adevărate bijuterii care sunt lucrările de matelotaj, pentru a-și face viața la bord mai frumoasă și a uita de dorul de casă.

Capacitatea creatoare în rezolvarea unor probleme tehnice a dus la apariția unor soluții în aparență simple, dar deosebit de trainice și eficiente în exploatare. Printre acestea se numără și lucrările de matelotaj caracterizate prin faptul că se fac ușor, rezistă la efort și se desfac la fel de ușor după întrebuințare.

Cu toate progresele tehnice realizate în construcțiile navale, mâna omului nu a putut fi înlocuită complet, fapt ce impune ca fiecare marinar să-și însușească modul de executare al lucrărilor de matelotaj, al acestor adevărate lucrări de bricolaj.

De multe ori siguranța navei și echipajului sunt dependente de executare corectă a unui nod, a unei gașe sau a unei patronări de parâmă.

Măiestria în executarea acestor lucrări de matelotaj arată care este diferența dintre un matroz și un matelot, diferență făcută de nivelul diferit al cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor.

Cei patru colegi au reușit după ani de muncă să arate prin lucrările lor că înainte de a fi o meserie, marinăria este pentru ei un hobby. Îi felicit pentru modul responsabil în care au înțeles să pregătească lucrările pentru acest album, dovedind încă o dată că avem o meserie frumoasă.

EVOLUȚIA NODURILOR ȘI PARÂMELOR

– scurt istoric –

Încă din cele mai vechi timpuri omul a folosit obiectele, plantele și animalele din jurul lui pentru a-și face viața mai ușoară. Majoritatea surselor indică faptul că primele noduri au fost făcute în timpul epocii neolitice, când inițial, omul a legat o piatră de un băț, creând astfel o unealtă sau o armă.

Urmașii omului neolitic au început să întrebuințeze nodurile pentru a ține încheiate materialele folosite, pentru a confecționa adăposturi și pentru a făuri poduri peste locuri pe care natura le făcuse greu sau imposibil de traversat. Și de atunci, omul a devenit din ce în ce mai conștient de utilitatea nodurilor.

Pretutindeni în lume, nodurilor și parâmei le-au fost acordate mereu noi utilități, întrucât diferite civilizații le-au inclus în viața lor cotidiană. Într-adevăr, parâma era considerată atât de importantă de către vechii egipteni, încât aceasta se număra printre obiectele lăsate în mormintele faraonilor, spre a fi folosite în viața de apoi. Arheologii au găsit astfel de parâme în mormântul faraonului Tutankamon.

Grecii și Romanii i-au acordat nodului o întrebuințare medicală. În cele mai îndepărtate descrieri ale nodurilor (care există încă din secolul al IV-lea) doctorii epocii respective au descris cum foloseau nodurile pentru legarea membrilor rupte sau rănite. Un nod descris în mod deosebit, cunoscut acum sub numele de nodul pătrat sau nodul plat, era de asemenea întrebuințat de către făuritorii de arme ai acelor timpuri, întrucât, la multe săbii, pumnale și alte asemenea obiecte s-au folosit noduri pentru a fi prins bine mânerul de ele. Multe dintre acestea pot fi văzute acum în muzeele din întreaga lume.

Dincolo de a fi utilizate pentru a fabrica obiecte, pentru a menține lucrurile la locul lor și pentru a uni obiectele, nodurile au fost întrebuințate în numeroase alte scopuri în tot cursul istoriei. În civilizația incașă oamenii foloseau saula cu diferite noduri pentru a transmite mesaje, care imitau și înlocuiau literele scrise pe hârtie. Alte culturi primitive au asociat anumite noduri cu religia, magia, chiar și cu blestemele, exemplu: câteva noduri legate pentru a aduce nenorocul, altele legate pentru a respinge ghinionul.

De-a lungul istoriei, nodurile au fost folosite în scopuri decorative, fie ele vopsite sau modelate, iar romanii le foloseau pentru decorarea clădirilor. În mod uimitor, oamenii nu sunt singurele ființe care utilizează nodul în scopuri practice. Anumite studii au demonstrat că gorilele leagă crengile și lujerii laolaltă pentru a le folosi la construirea cuiburilor. Printre nodurile utilizate de aceste creaturi inteligente se numără nodul dublu de văcar și nodul plat. În mod similar unele păsări au fost observate făcând noduri din lăstari în timpul construirii cuiburilor.

Odată cu descoperirea nodurilor s-a dezvoltat și modul de confecționare a parâmelor. Dovezi arheologice demonstrează că triburile primitive utilizau fibrele de plante și corzile fabricate din intestinale animalelor. La confecționarea parâmelor au fost folosite materiale diverse cum ar fi pielea și părul de animal și cânepa. Întrucât fibrele naturale se degradau în timp, foarte puține artefacte au rămas din aceste ere timpurii, deși piese foarte rare sunt păstrate în muzee. Cel mai timpuriu exemplu cunoscut al unei producții reale de parâme datează din jurul anului 17.000 î.Hr., când parâma era răsucită de mână, din fibre de plante.

Unele scrieri egiptene vechi fac referire la mașini simple pentru confecționarea parâmelor, care asigurau răsucirea lor. Aceste inscripții au fost interpretate ca și cum ar descrie fibrele ce sunt legate de o parâmă deja confecționată, sau de un obiect cum ar fi un întinzător de lemn sau o bară. La 5000 de ani după realizarea inscripțiilor egiptene au fost identificate în civilizația americană indiană metode aproape identice de confecționare a parâmei egiptene.

Materialele folosite de egipteni la confecționarea parâmelor sunt fibrele de trestie. Produsul finit era de mare importanță pentru societatea lor, întrucât se consideră că era folosit pentru a mișca giganticele și greoaiele pietre folosite la ridicarea piramidelor și altor structuri.

Pe măsură ce confecționarea parâmelor se răspândea peste tot în lume erau căutate noi metode pentru a face producția ei mai ușoară. Chiar și Leonardo Da Vinci a proiectat o mașină de confecționare a parâmelor deși nu s-a descoperit niciodată secretul schiței.

Evul Mediu a dat o utilizare practică parâmelor în domeniul construcțiilor. Aceste parâme puteau depăși 300 metri în lungime, ceea ce le făcea mai rezistente, întrucât nu era necesară înădirea lor. Începând cu secolul al XIII-lea până în secolul al XVIII-lea, parâma era confecționată cu ajutorul unor instalații speciale.

Oricine deține cunoștințe minime de confecționare a nodurilor și a parâmei va ști că aceasta este perioada în care au apărut multe noduri care se folosesc și astăzi. Secolul al XVIII-lea a înregistrat o dezvoltare a navigației, mai mult ca oricând, ceea ce necesita cantități imense de velatură pentru nave, cu kilometri de parâme și numeroase noduri folosite pentru a le face utilizabile.

În această perioadă, navele făceau curse pe rute mai lungi decât în anii anteriori și marinarii acelor zile dispuneau de timp liber din plin de petrecut în largul mării. Majoritatea marinarilor nu știau să citească și să scrie, iar posibilitățile de petrecere a timpului liber erau reduse ceea ce a determinat ca principala activitate de relaxare să rămână confecționarea unor lucrări de matelotaj.

La bord exista întotdeauna o cantitate mare de parâmbă și saulă. Folosind acest timp pentru a lega și a crea noi noduri, această activitate a devenit predilectă pentru petrecerea timpului de către marinari, care au „botezat” nodurile, rezultând unele dintre cele mai neobișnuite denumiri de noduri.

Pentru elaborarea lucrărilor prezentate în acest album am folosit ca surse următoarele titluri: Ashley W. Clifford, *The Ashley Book of Knots*, ediția 1993, Andrew Adamides, *Knots, An Illustrated practical guide to the essential types and their uses*, ediția 2008 și Bujeniță M., *Manual de marinărie*, Vol. I, ediția 1951.

COMANDANTUL ȘCOLII DE APLICAȚIE A FORȚELOR NAVALE

Comandor

Vasile CHIRILĂ

1. NODURI. PANOPLII CU NODURI MARINĂREȘTI



Nodurile s-au născut o dată cu omul, s-au dezvoltat și s-au înfrumusețat în același timp.

Oriunde am merge, la orice unitate din marină, la orice navă, la orice expoziție cu lucrări marinărești, vom întâlni cel puțin o panoplie cu noduri marinărești, care să atragă privirile admirative ale vizitatorilor sau să ambiționeze pe marinarii mai puțin experimentați în a învăța din tainele acestora.

Panopliile executate în Școala de Aplicație a Forțelor Navale au un rol educativ ajutând instructorii să inițieze pe tinerii marinari în tainele marinăriei. Prin conținut, prin modul în care au fost executate, dispuse și explicate, oricine poate înțelege ușor modul de execuție și de folosire a nodurilor marinărești.



Panoplie cu noduri folosită pentru examinarea cursanților la sfârșitul Modulului instruirii individuale, specialitatea marinărie



Este bine de știut faptul că astfel de panoplii au existat la bordul navelor încă din timpuri îndepărtate și aceasta pentru că ajutau la învățatul de noduri, marinarii de la bord neștiind a citi și a scrie. Putem spune că marinarii erau obligați chiar să învețe și să exerseze executarea de noduri pentru că un nod bine făcut putea să salveze o viață, un alt motiv urmărit de cei din conducerea navelor fiind și acela de a le menține mintea și mâinile ocupate atunci când aveau timp liber.

Nodurile aflate pe panoplii sunt noduri de lucru, noduri folosite în practica de zi cu zi la bordul navelor.

2. NODURI DECORATIVE ȘI ÎMPLETITURI FOLOSITE PENTRU EXECUTAREA LUCRĂRILOR DE MATELOTAJ

2.1. Noduri decorative

O altă categorie de noduri marinărești este reprezentată de nodurile decorative. În urmă cu foarte mult timp marinarii au recunoscut posibilitățile decorative ale nodurilor. Dezvoltarea nodurilor decorative a cunoscut avânt în perioada Erei clipperelor, la începutul secolului al XIX-lea. Spre sfârșitul secolului, arta de a împleti a început încet, încet să fie uitată, fiind din ce în ce mai puține veliere și marinarii de la bord din ce în ce mai ocupați cu treburile navei.

2.1.1. Nodul diamant

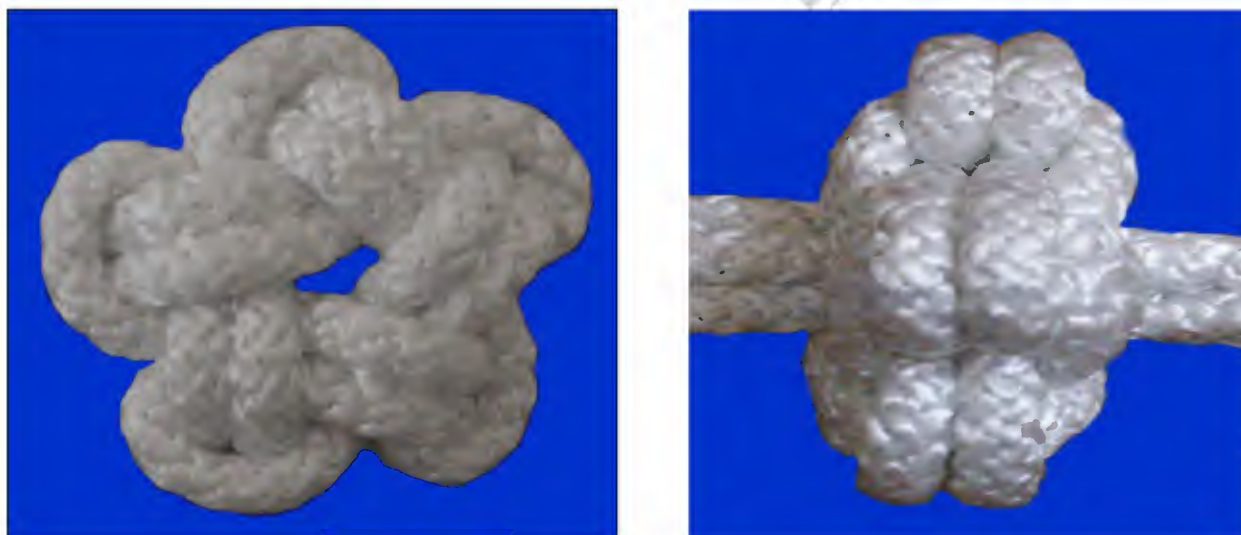


Nodul diamant a fost menționat pentru prima dată în anul 1769, fiind un nod ornamental executat la capătul unei saule sau parâme.

Variantele în care se poate executa sunt: cubic, semirotond și la două capete, iar în cazul care se mai efectuează o trecere a șuvițelor se obține un nod diamant dublu.

Nodul diamant este folosit la șnururi, limbi pentru clopot și în general la orice lucrare care necesită să fie agățată sau se dorește existența unei mici gașe

2.1.2. Nodul stea



Nodul stea a fost pentru prima dată ilustrat într-o carte de marinărie în anul 1889.

Acest nod decorativ care arată foarte bine este favorit în decorarea șnururilor, limbilor de clopot, putând fi dispus la capetele împletiturilor sau chiar între acestea. Se poate executa din patru, cinci, chiar până la 12 fire, numărul de fire dând și numărul de colțuri. Cel mai bine arată nodul stea cu cinci colțuri.

2.1.3. Nodul de turban



Nodul de turban sau nodul cap de turc (menționat pentru prima dată în anul 1808) este unul din cele mai folosite noduri decorative atât în scop practic, cât și estetic.

Numele nodului de turban provine de la forma lui, care se spune că seamănă cu un turban de tipul celui obișnuit (comun) purtat pretutindeni în lumea orientală, la vremea în care a fost creat nodul. Invenția nodului este atribuită navigatorilor din secolul al XVIII-lea, deși există dovezi că nodul a apărut de fapt mult mai devreme, în secolul al XV-lea, în picturile lui Leonardo da Vinci.

Unii cercetători au observat că unii vâcari foloseau noduri foarte asemănătoare nodului de turban și că originile acestuia se aflau în regiunea spaniolă a Americii de Sud. Există o mare varietate a nodului de turban, varietate dată de locul de folosire, modul de legare, de strângere, de locul de dispunere, de utilitate, de lungimea saulei și de foarte mulți alți factori. Posibilitățile de execuție a acestui nod sunt practic nelimitate. Nodul este de obicei legat în jurul unui obiect care trebuie să fie de formă circulară sau sferică.

2.1.4. Nodul pumn de maimuță



Nodul pumn de maimuță este un nod sferic de acoperire cu șase fețe.

Prima ilustrare a nodului a fost făcută în anul 1888. Nodul este folosit la capătul saulelor sau parâmelor pentru a le îngreuna, parâmele fiind folosite la darea legăturilor, dar se poate folosi în multe alte cazuri ca nod ornamental pentru executarea baloanelor de acostare, brelocuri pentru chei, limbi pentru clopot, opritoare de uși, pressapapier etc. Este un nod simplu de executat.

2.1.5. Nodul sferic



Nodul sferic este un nod ornamental folosit pentru acoperirea unor obiecte de formă sferică.

Pentru execuție este necesar un singur fir care se așază pe un șablon, iar pentru aducerea la forma dorită se fac mai multe treceri, după care se strânge progresiv. Este un nod destul de complicat de executat și necesită o mare cantitate de saulă, multă răbdare și timp, dar rezultatul va fi satisfăcător. Nodurile au fost folosite pentru executarea limbilor de clopot, șnururilor și a brelocului de chei.

În lucrările de matelotaj executate în Școala de Aplicație s-au folosit trei tipuri de noduri sferice, dar numărul lor este de cinci. După forma și mărimea la care pot fi executate Ashley Clifford le-a denumit pe patru dintre ele Pământ, Uranus, Saturn și Jupiter.

2.2. Împletituri

Împletitura este o lucrare de matelotaj care constă în executarea succesivă de noduri, răsuciri sau suprapuneri din unu sau mai multe fire care să aibă drept rezultat un „lanț” de noduri.

Împletiturile se execută cu scop decorativ sau pentru obținerea unei parâme cu rezistență mare.

2.2.1. Împletituri folosite la executarea timonelor, ancorelor și limbilor de clopot

Acest tip de împletitură poate fi executat începând de la trei fire. În lucrările executate în Școala de Aplicație s-au folosit împletituri executate din patru, șase opt și zece fire.



Salamastră în lanț (împletitură pătrată din patru fire)



Salamastră în lanț (împletitură rotundă din patru fire)

2.2.2. Împletituri folosite pentru executarea șnururilor, limbilor pentru clopot, ancorelor și timonelor



Împletitură triunghiulară portugheză



Salamastră



Salamastră în șurub

2.2.3. Înfășurare de inel



Această împletitură extrem de simplă este realizată numai din noduri numite în cărțile de marinărie jumătate de nod.

Înfășurarea se poate executa într-o mare varietate prin simpla alternare a nodurilor, sau a numărului de fire, având rezultat obținerea de înfășurări simetrice, plate sau spirale.

Înfășurarea a fost folosită pentru acoperirea gașelor pentru limbile pentru clopot, șnururi și a lucrărilor decorative de birou.

2.2.4. Împletituri folosite pentru executarea șnururilor



Împletitură dublă din 11 fire



Împletitură lată din 17 fire



Împletitură dublă din 17 fire



Scurtarea sachelului

3. PAIETE

Paietul reprezintă o altă lucrare de matelotaj executată la bordul navelor. Rolul inițial a fost acela de a proteja mărfurile, parâmele, balustradele și punțile contra frecării și intemperiilor, iar apoi, cu timpul, a căpătat și rol decorativ.

La început, considerate deșeuri, capetele de parâma și saulă din magazii au devenit folositoare, marinarii utilizându-le pentru a executa adevărate obiecte de artă.

Marinari din toate timpurile cu imaginație, cu dorință de a înfrumuseța navele cu care navigau și cu dragoste față de meserie au contribuit la îmbogățirea numărului de astfel de lucrări, acum numite paiete portugheze, franceze, spaniole, englezești, celtice sau rotunde, pătrate, triunghiulare, dreptunghiulare ori alte nume care mai de care mai interesante.

Măiestria marinarilor de combinare a nodurilor a dus la obținerea unor lucrări de o formă și complexitate deosebite utilizate atât pentru decorarea cabinelor, cât și chiar pentru executarea epoleților și chiar a ținutelor militarilor din toate armele și din toate timpurile.

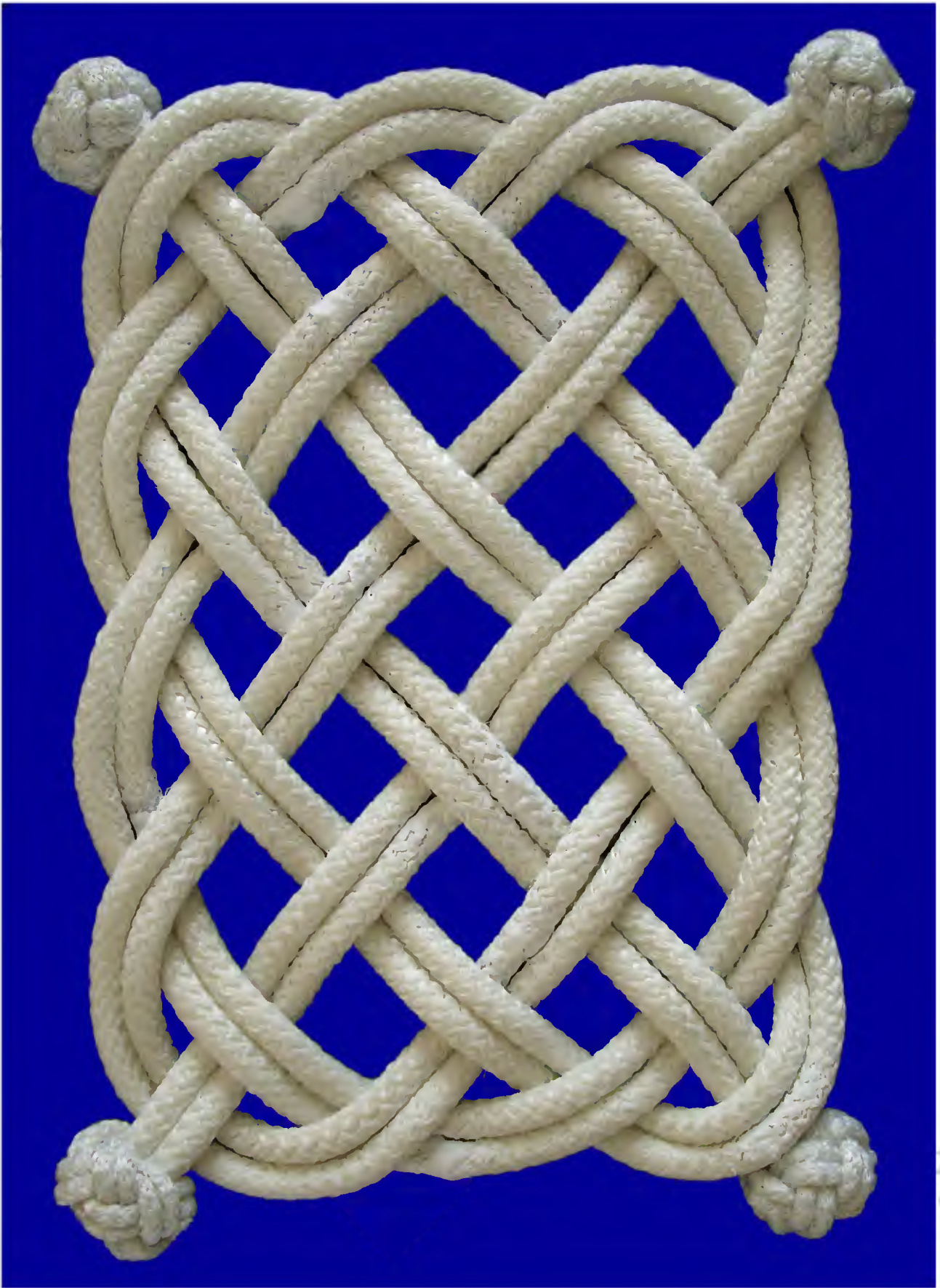
Prin lucrările executate și expuse în sala de tradiții a Școlii de Aplicație a Forțelor Navale se dorește exemplificarea cu câteva modele ce pot fi executate cu puțină imaginație, dorință și plăcere față de meserie.



Paiet portughez



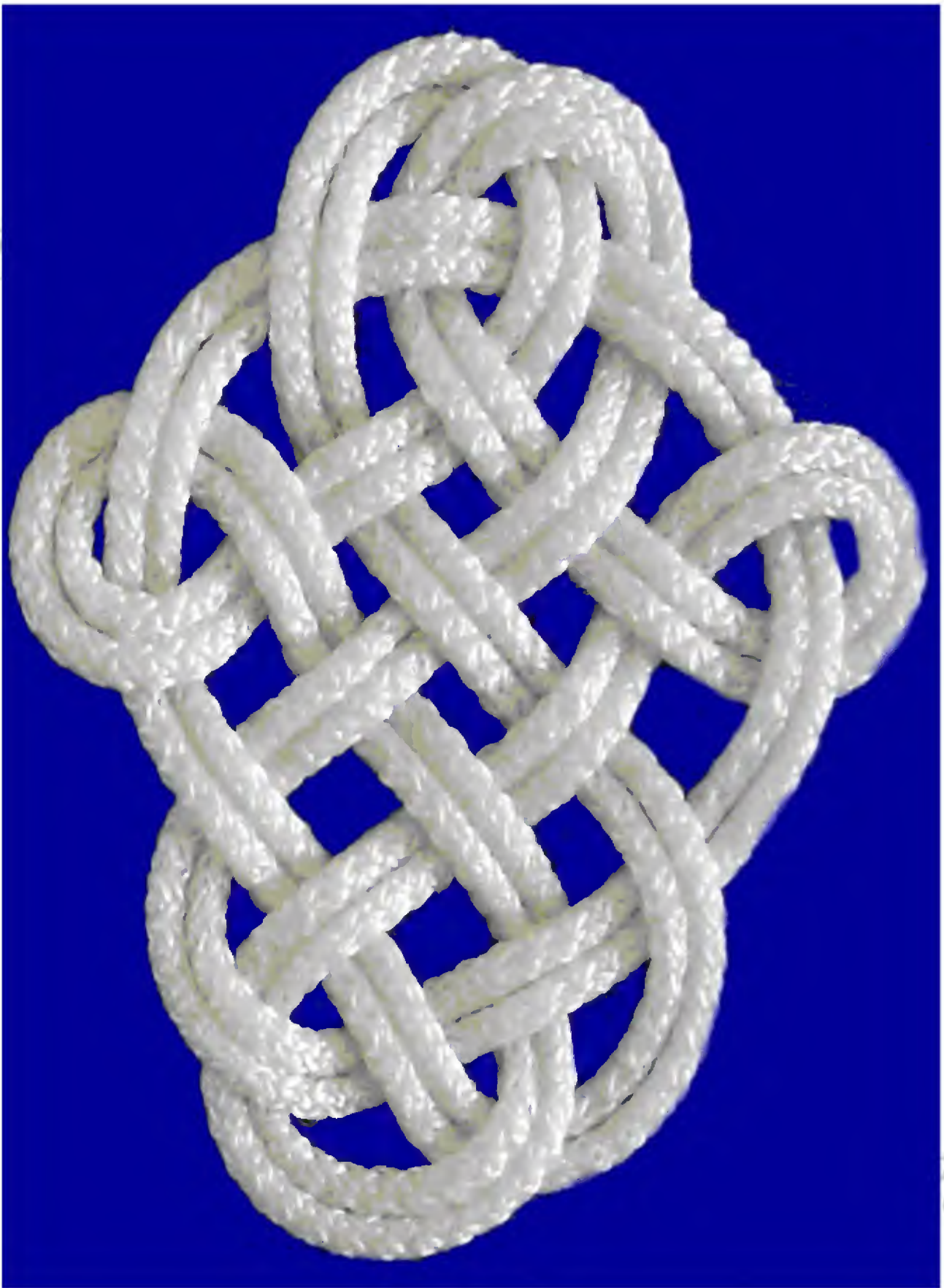
Paiet portughez, alungit



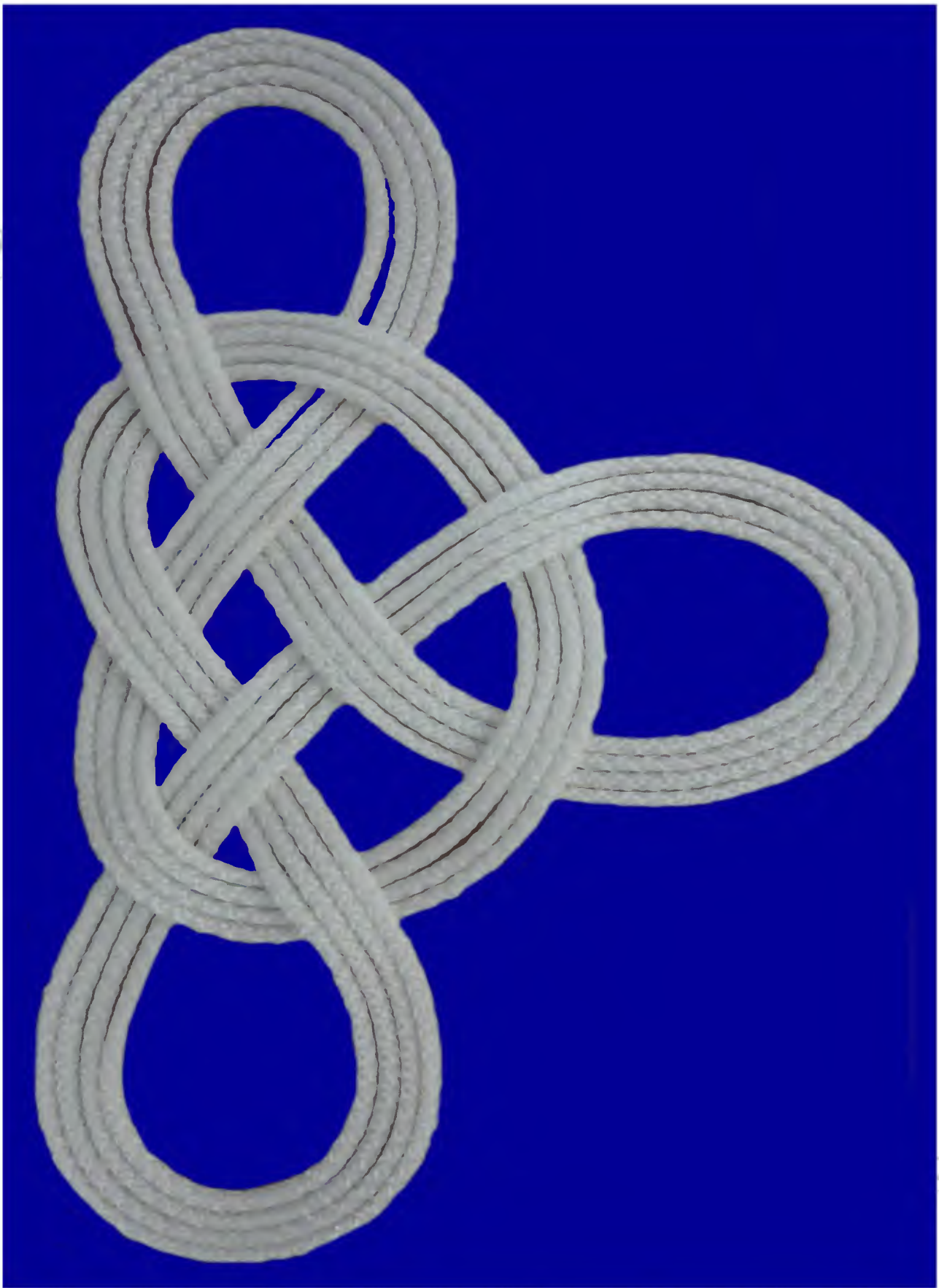
Paiet francez



Paiet portughez împletit



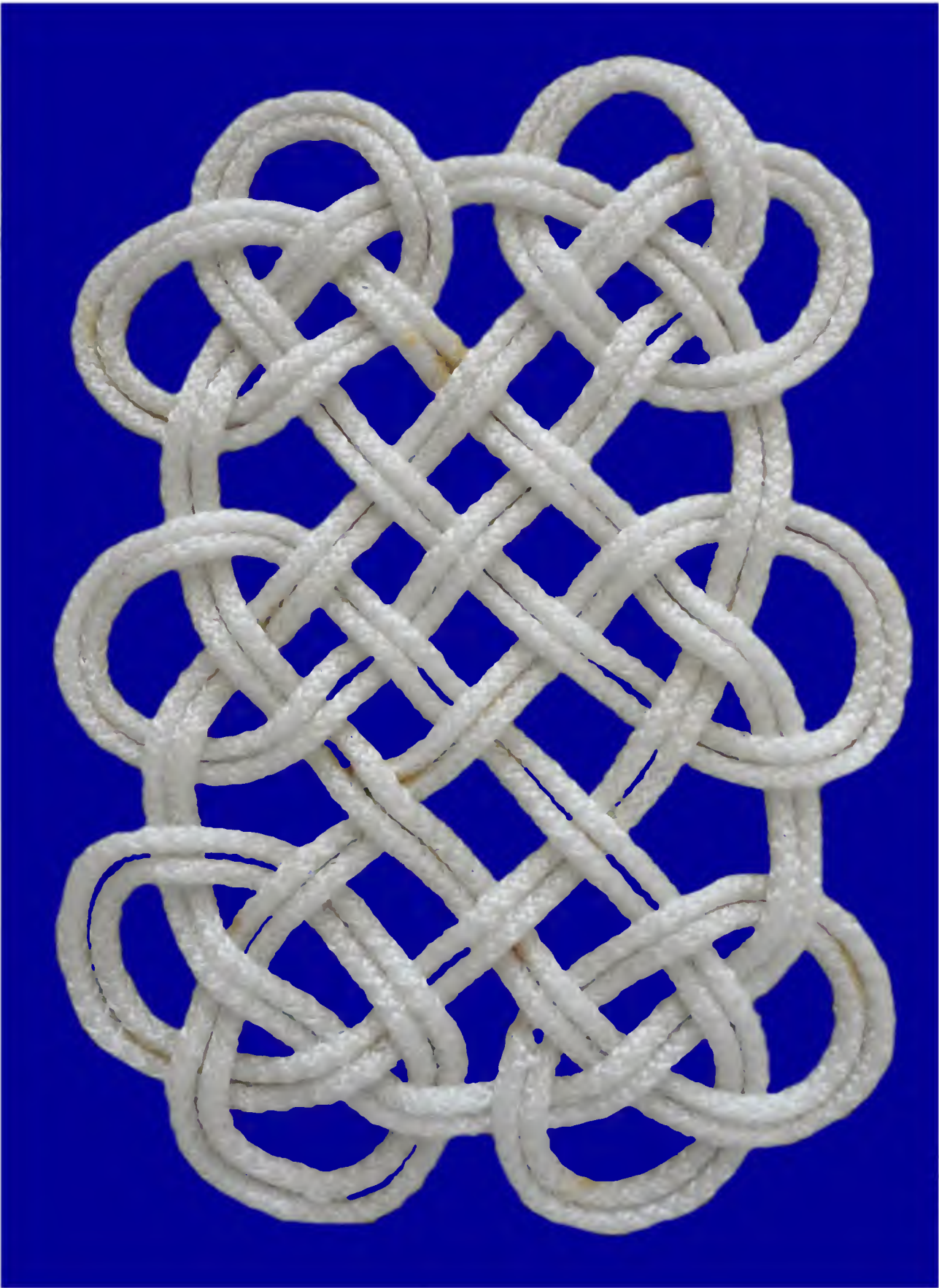
Paiet portughez împletit



Paiet triunghiular împletit



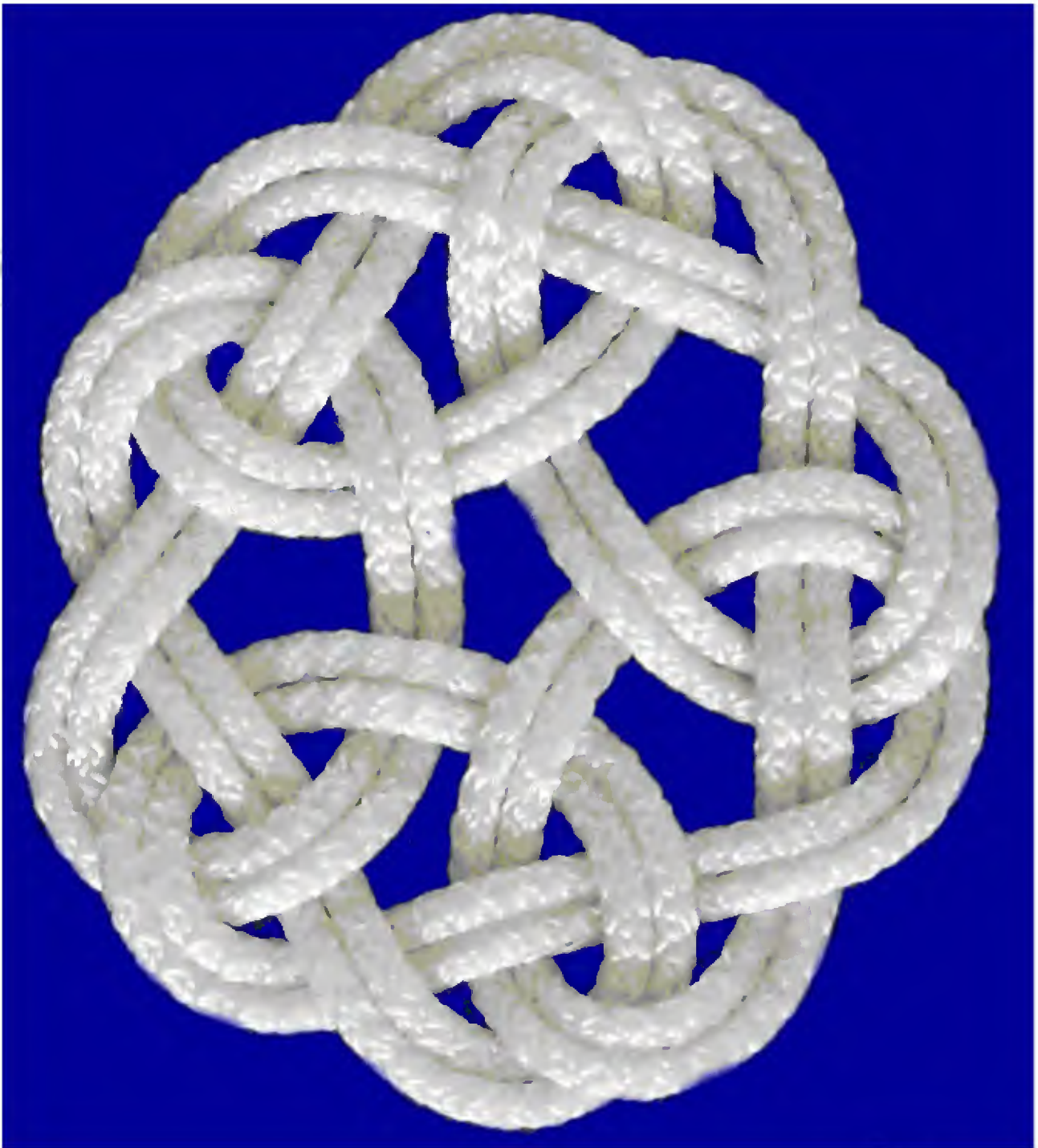
Paiet triunghiular împletit



Paiet celtic



Paiet celtic



Palet rotund împletit

Se pot executa din două sau mai multe rânduri, iar prin simpla strângere din acestea se obțin nodurile de turban.



Timonă împletită pe suport de lemn

Lucrarea reprezintă o timonă împletită destinată decorării plachetelor și pentru realizarea obiectelor decorative de birou.

Împletitura folosită pentru realizarea timonei este împletitura tip salamastră în opt fire și în patru fire.



Ancoră tip amiralitate împletită

Ancora tip amiralitate împletită reprezintă un alt obiect destinat decorării plachetelor și a panopliilor cu lucrări de matelotaj.

Realizarea unei astfel de lucrări este destul de dificilă fiind necesar un șablon. Mărimea șablonului se va stabili în funcție de locul de dispunere a lucrării. În funcție de diametrul saulei folosite se poate lucra din unu, două sau trei rânduri.

4. PANOPLII CU LUCRĂRI DE MATELOTAJ

Panopliile cu lucrări de matelotaj reprezintă la fel ca și panopliile cu noduri marinărești un mod eficient de învățare a lucrărilor executate din parâmbă și saulă la bordul navei. Prin frumusețea obiectelor expuse și printr-un mod estetic de aranjare, panopliile sunt folosite pentru decorarea încăperilor și a navelor.



Arta matelotului

Lucrarea a fost executată în vederea participării la concursul de lucrări de matelotaj *Luna spiritualității marinărești*, faza pe unitate din luna august 2011, lucrare care de altfel a obținut și locul patru la faza pe Forțele Navale.



Panoplie cu lucrări de matelotaj

Panoplie cu lucrări de matelotaj executată în vederea participării la concursul de lucrări de matelotaj *Luna spiritualității marinărești*, faza pe unitate din luna august 2011.

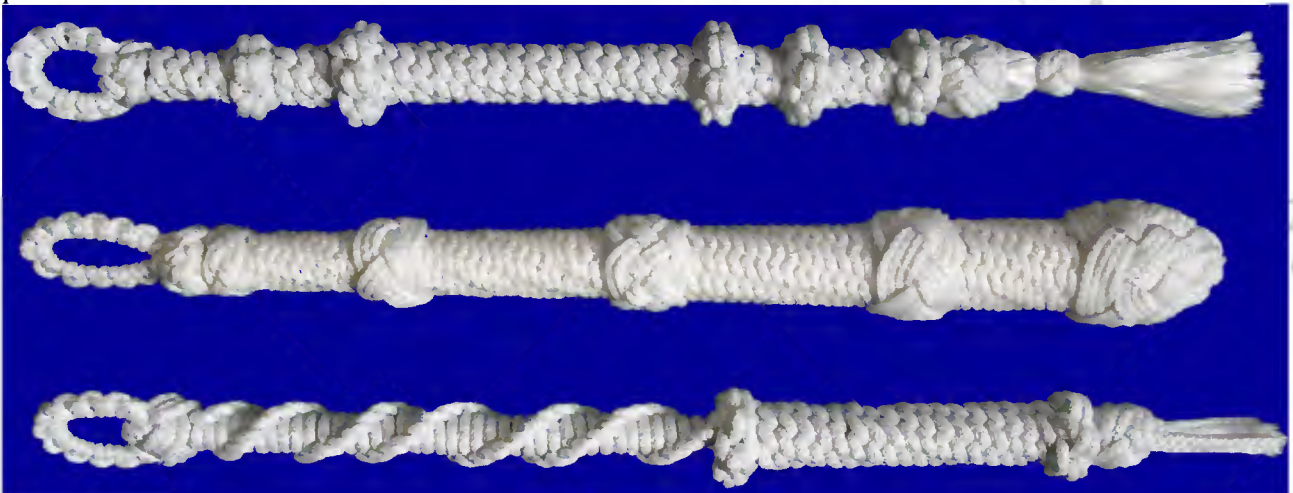
Lucrarea prezintă șnururi pentru siflee și fluiere, limbi pentru clopot și paiete decorative. De asemenea cuprinde celebra pisică cu nouă cozi, dar numai pentru a exemplifica modul de folosire a nodurilor decorative și împletiturilor.



Tradiție și măiestrie

Lucrare executată în vederea participării la concursul de lucrări de matelotaj *Luna spiritualității marinărești*, faza pe Forțele Navale.

Lucrarea conține limbi pentru clopot, șnururi pentru siflee, un breloc pentru chei și celebra pisică cu nouă cozi.



Limbi pentru clopot

Realizatorul lucrărilor a dorit să arate o mică parte din multitudinea de combinații de noduri ornamentale și împletituri care pot avea ca rezultat o banală, dar foarte frumoasă limbă de clopot.

Pentru realizarea acestora s-au folosit noduri ornamentale și împletituri cum ar fi: noduri de turban simplu, sferice și alungite, noduri în stea, împletituri rotunde în șase, opt, zece fire.



5. PLACHETE

Placheta reprezintă mijlocul cel mai eficient pentru o propagandă pozitivă a instituției în toate mediile sociale și a face cunoscută Școala de Aplicație a Forțelor Navale. De asemenea, poate fi folosită la decorarea încăperilor instituțiilor, și ca material didactic, pentru desăvârșirea gustului estetic al marinarilor.

Scoala de Aplicatii
& Fortelor Navale
1896 - 2011

„115 ani de traditie in instruirea echipajelor”



Copy

ivale 2011

Școala de Aplicație a Forțelor Navale
1896 - 2011
115 ani de tradiție în instruirea echipajelor

Copy



Navale 2011

Navigare necesse est
Școala de Aplicație a Forțelor Navale



Cop.

Navale 2011

6. OBIECTE DECORATIVE DE BIROU

Imaginația marinarilor nu are limite.

Din saulă de diferite grosimi, prin combinarea împletiturilor și nodurilor ornamentale, se pot obține adevărate opere de artă.

Cele mai întâlnite obiecte decorative de birou reprezintă ancore și timone împletite din saulă vegetală și sintetică, de diferite culori.

Pe lângă efectul decorativ, aceste obiecte pot căpăta chiar un rol practic acestea putând deveni suporturi de creioane, rame sau suporturi pentru tablouri, presspapier etc.



Ancoră amiralitate



Clopot decorativ, în miniatură



Suport de creioane



Ancorot decorativ



Suport de creioane



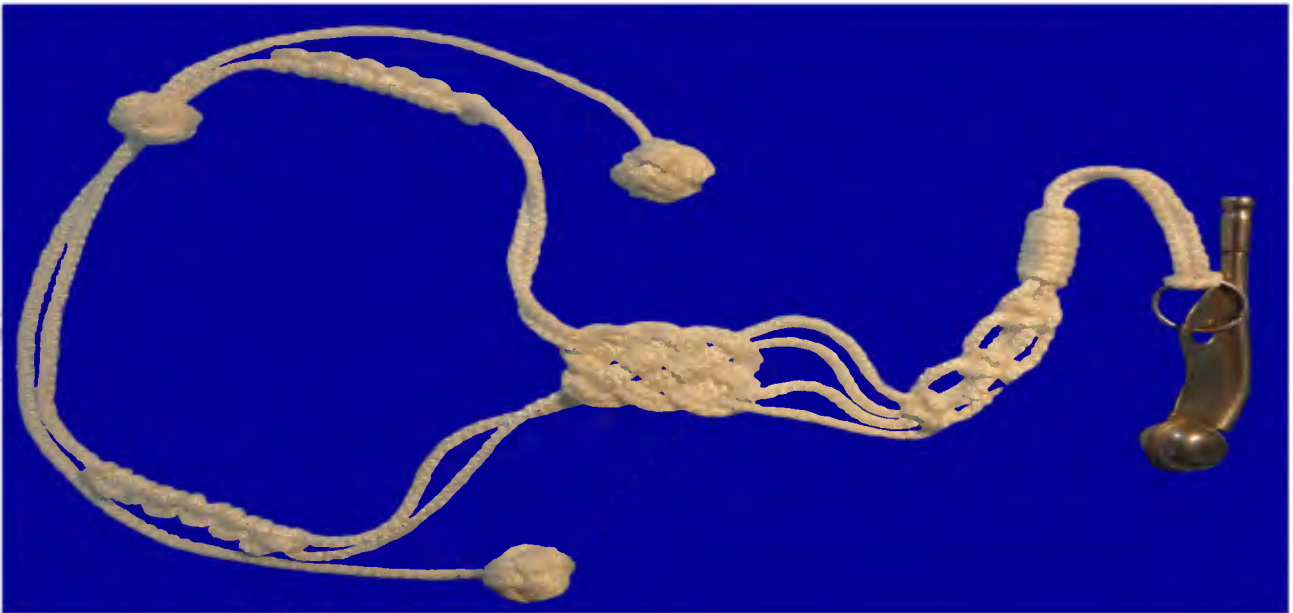
Presspapier reprezentând o timonă

7. ȘNURURI

Șnururile reprezintă împletituri decorative realizate pentru susținerea sifleelor și fluierelor personalului din serviciul aflat la bordul navelor militare. Bineînțeles, acesta este singurul mod de utilizare al șnururilor cunoscut de către majoritatea marinarilor, dar oare așa este?

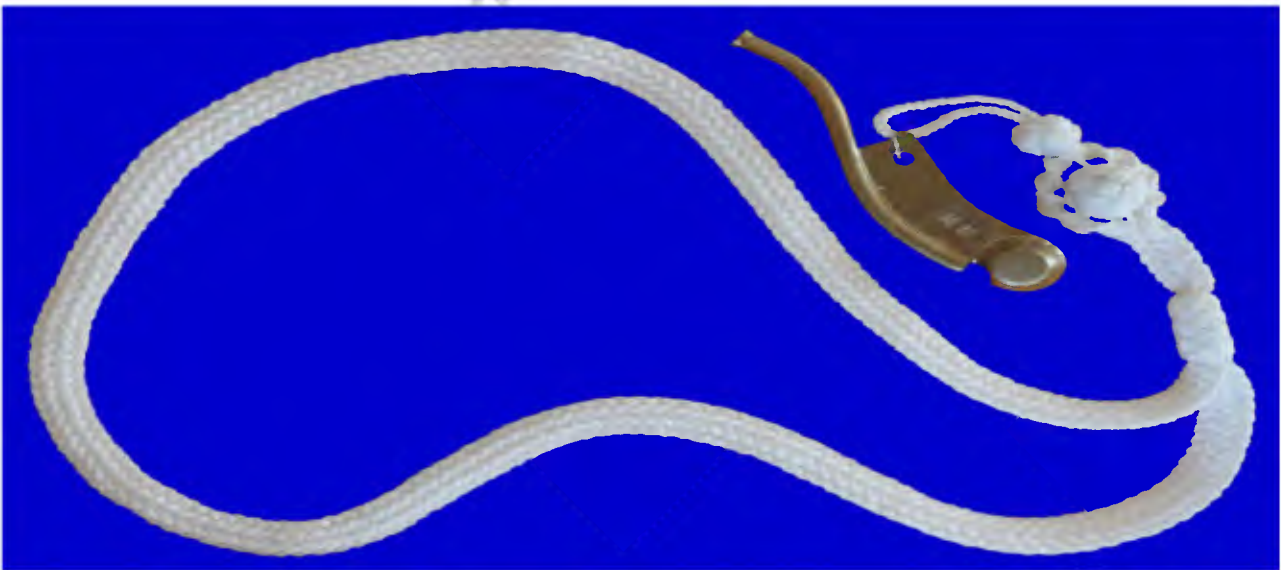
În vechime marinarii foloseau aproape toți un șnur pentru că de acestea se agățau o unealtă de care se foloseau cel mai des, cuțitul sau chiar ceasul.

În prezent, s-au văzut imagini cu ofițeri și subofițeri din marinele militare străine și chiar polițiști purtând cu mândrie șnururi de diferite culori cu împletituri și forme sofisticate la ținutele de ceremonie.



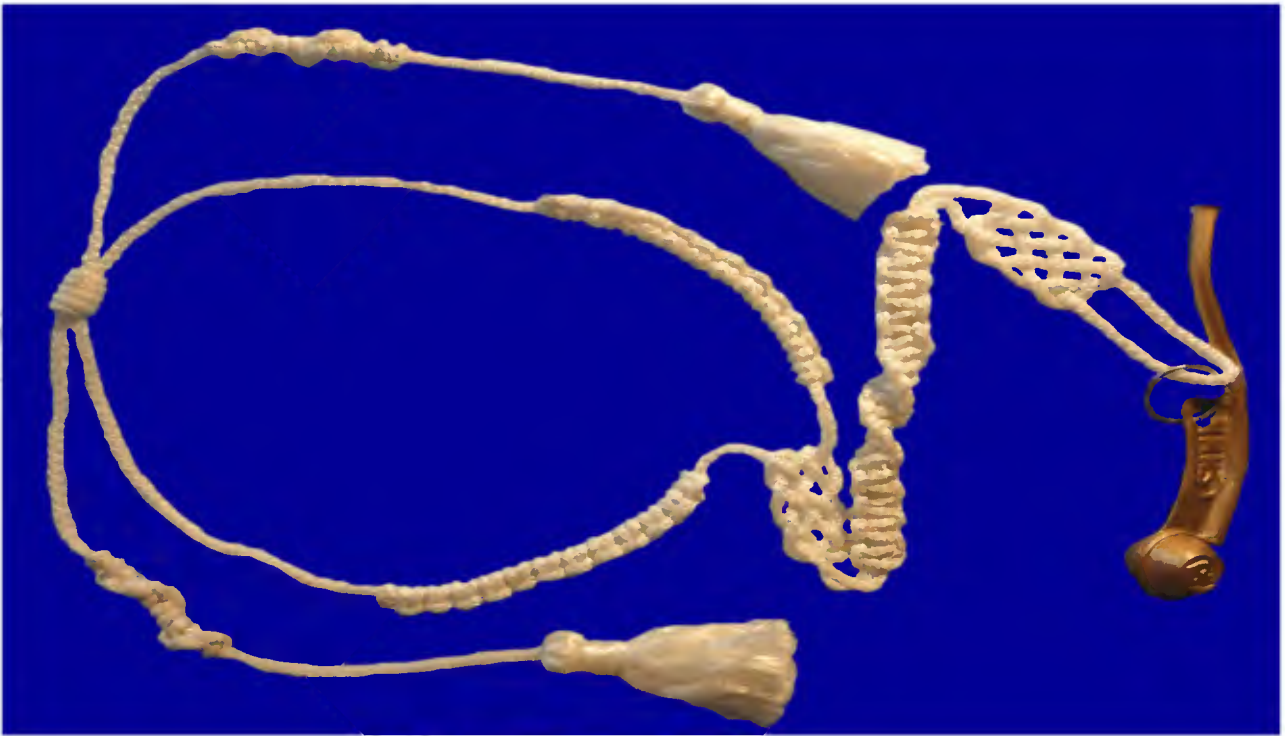
Șnur cu posibilitate de reglare a lungimii buclei

Șnurul conține un paiet portughez, o înfășurare de inel lucrată pe două saule, împletitură tip salamastră și trei noduri de turban.



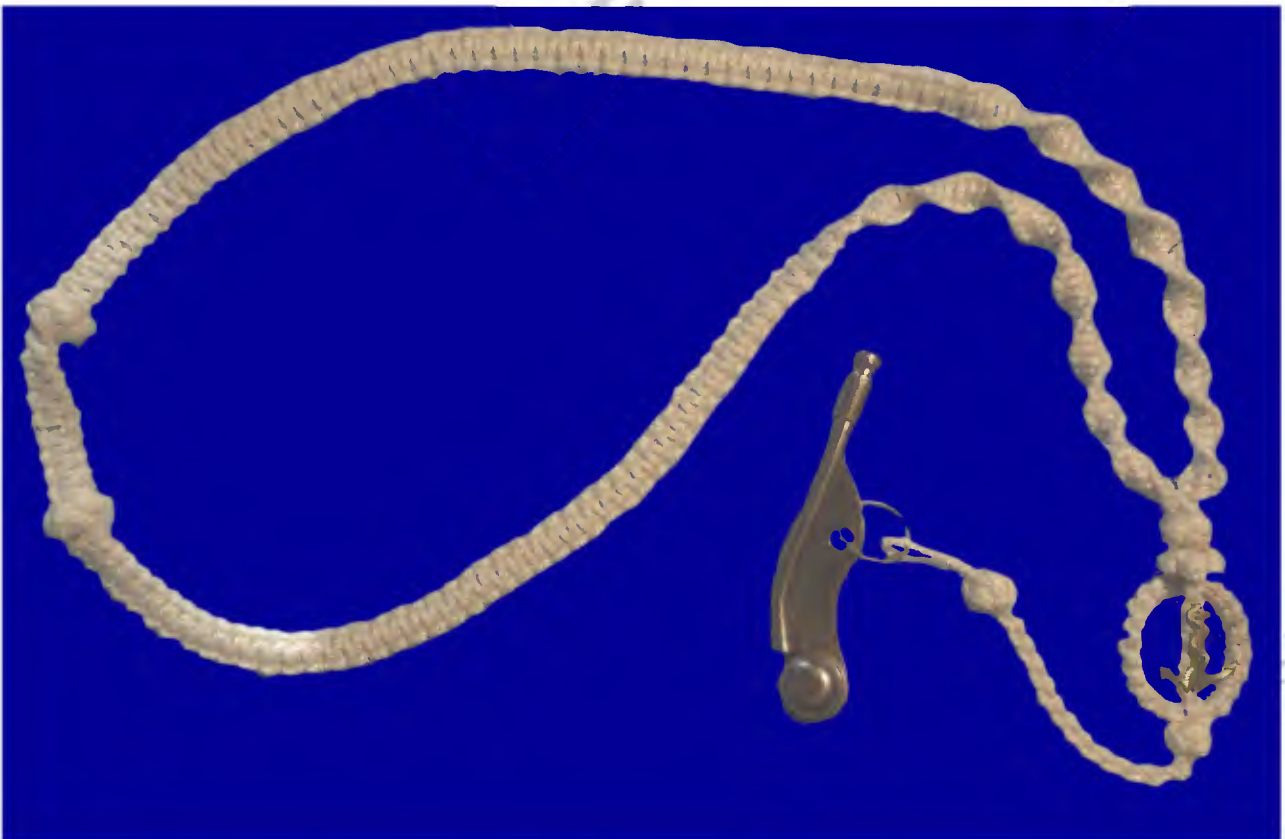
Șnur realizat dintr-o împletitură lată din 17 fire

Șnurul mai cuprinde două noduri de turban, un nod sferic, o împletitură lată din 11 fire și două împletituri tip salamastră în șurub.



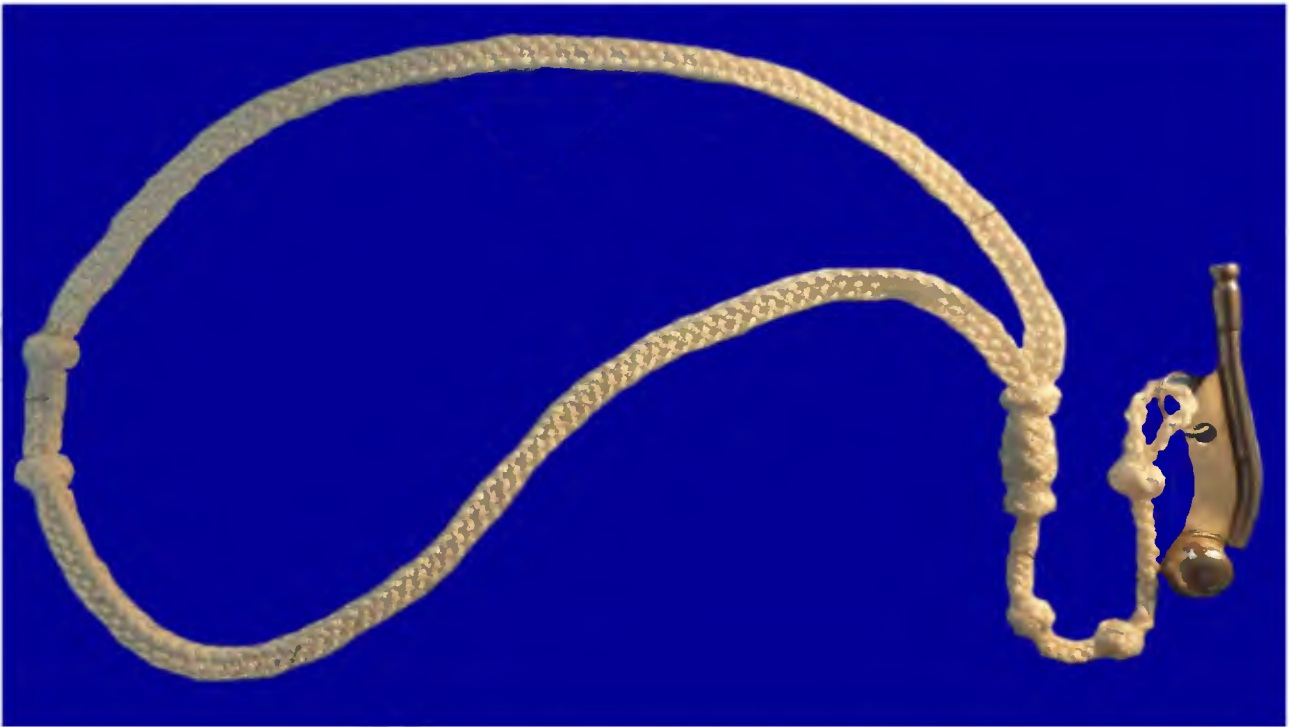
Șnur cu posibilitatea reglării lungimii buclei

Șnurul are în componență două paiete portugheze, împletituri tip salamastră în șurub, înfășurări simple și trei noduri de turban, două dintre acestea terminându-se cu doi ciucuri pentru decor.



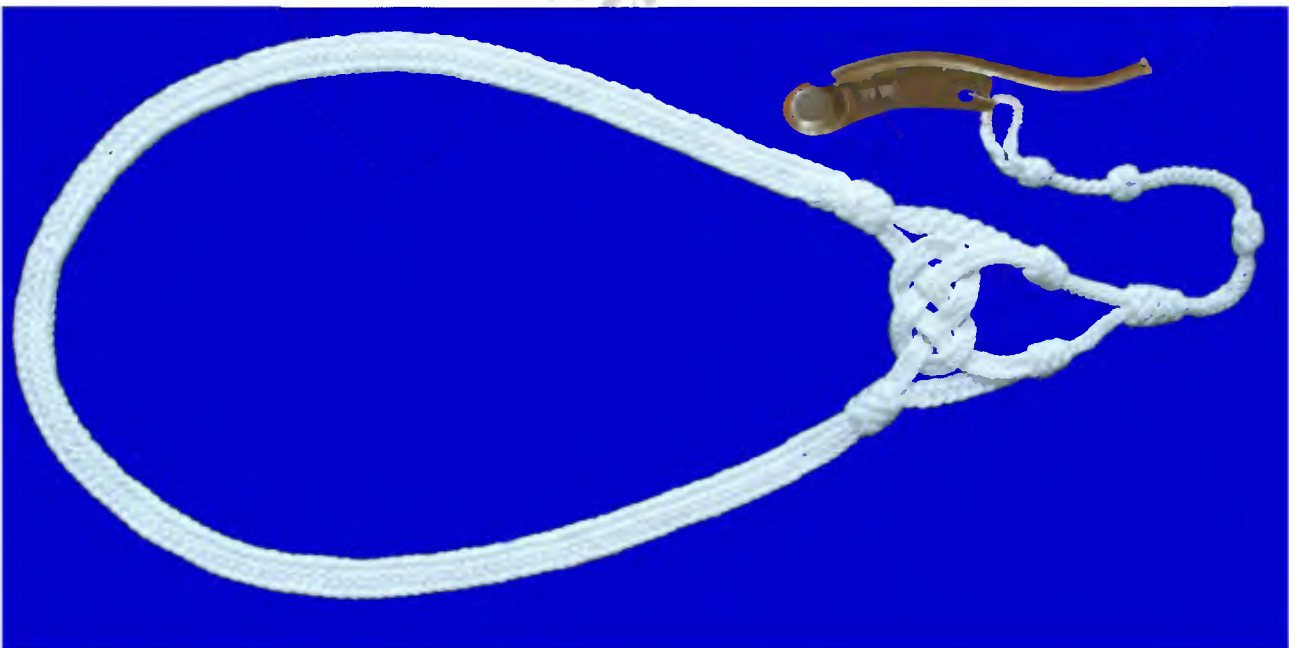
Șnur de siflee realizat din împletituri tip salamastră și salamastră în șurub

Pentru executarea șnurului s-au mai folosit cinci noduri de turban, un nod stea, și o înfășurare de inel.



Șnur de siflee realizat dintr-o împletitură dublă din 11 fire

Capetele șnurului au fost unite cu două noduri de turban simple și un nod de turban alungit. Șnurul mai conține o împletitură rotundă în zece fire, o împletitură rotundă în opt fire, o împletitură rotundă în șase fire și o împletitură în patru fire pentru gașa inelului sifleei.



Șnur pentru siflee confecționat dintr-o împletitură dublă din 17 fire cu capetele acoperite cu două noduri de turban alungite

La baza șnurului a fost realizat un paiet portughez din împletituri rotunde din opt fire. Șnurul mai are în componență împletituri rotunde din zece, opt și șase fire, între acestea fiind dispuse noduri de turban simple. Gașa pentru prinderea sifleei este o împletitură din patru fire, capetele fiind strânse într-un nod de turban.

8. LUCRĂRI DE MATELOTAJ PE SUPORT DIN TENDĂ

Lucrările sunt utilizate pentru a fi oferite personalităților militare și civile ce vor onora ceremonia de sărbătorire a 115 ani de existență a Școlii de Aplicație a Forțelor Navale. La fel ca și plachetele reprezintă mijlocul cel mai eficace pentru o propagandă pozitivă a instituției în toate mediile sociale și a face cunoscută Școala de Aplicație a Forțelor Navale.

Prin multitudinea și frumusețea împletiturilor, paietelor și nodurilor ornamentale, aceste lucrări sunt folosite pentru decorarea încăperilor instituțiilor, pentru desăvârșirea gustului estetic al marinarilor.



COP

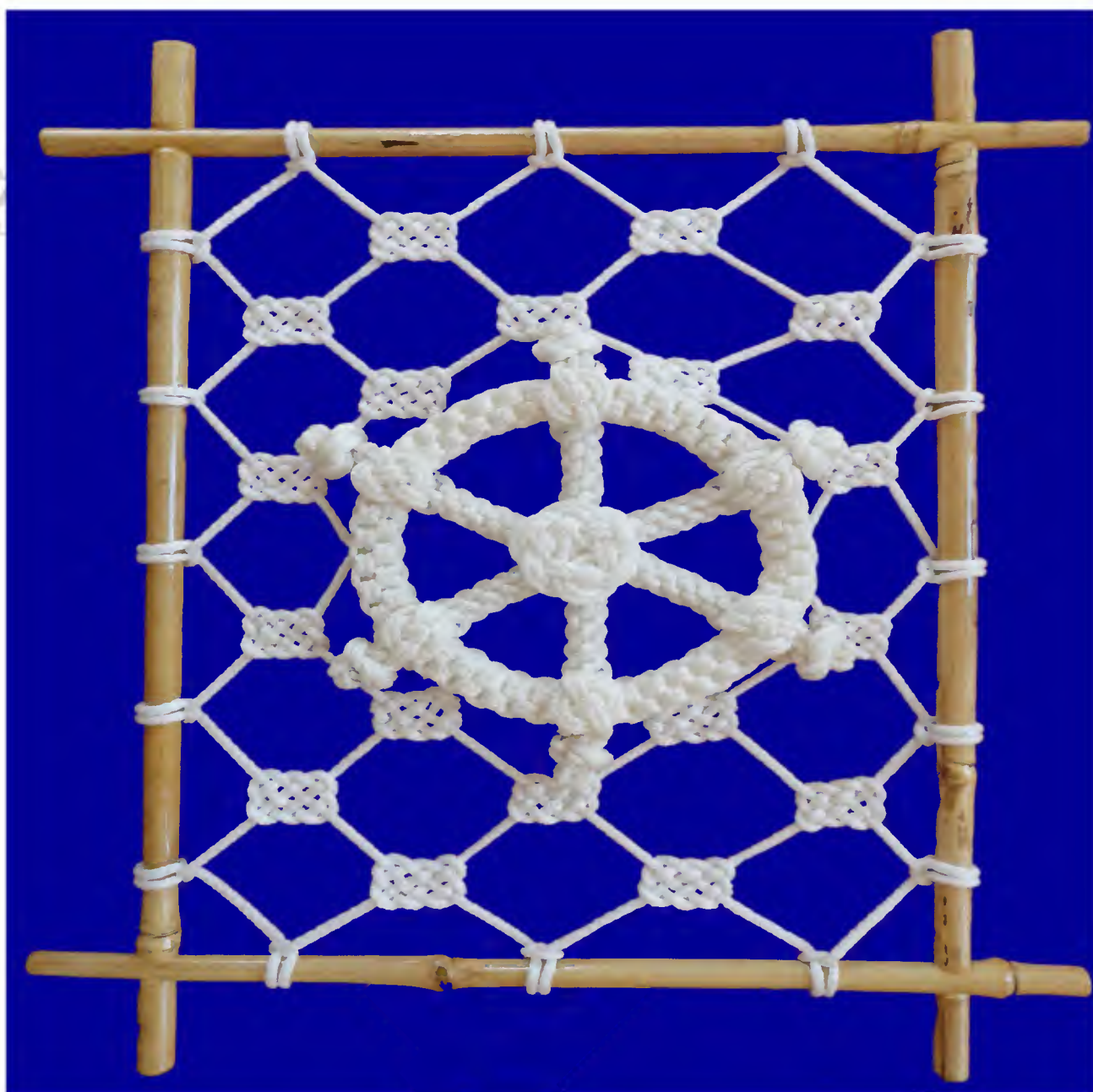
FORTELE NAVALE ROMÂNE



11011



9. LUCRĂRI PE SUPORT DE PLASĂ



Timonă împletită



Ancoră cu timonă împletite

Realizatorul a confecționat o timonă și o ancoră încadrată în timonă ambele obținute din împletituri tip salamastră în patru fire, la fel ca la timona împletită pe suport din lemn.

Frumusețea și în același timp ingeniozitatea este dată de modul de așezare a celor două obiecte decorative. Astfel, acestea au fost încadrate în rame din bambus între laturile cărora a fost țesută o plasă cu paiete portugheze.

10. LUCRĂRI REPREZENTATIVE



Lucrare executată în vederea participării la concursul de lucrări de matelotaj *Luna spiritualității marinărești*, faza pe unitate, din luna august 2011.



Lucrare executată în anul 2010 ce se află expusă în comandamentul unității

Se poate spune că reprezintă momentul de start, momentul „zero” al manifestărilor artistice ale marinarilor din unitatea noastră.